

En anden Pige sidder i Ventesalen og holder Passiar med andre af Hovedvidnerne og gaar saa ind og aflægger sit Vidnesbyrd, som ogsaa er falsk. Det var Vidnet Kristine Nielsen, den lille jydsk Pige. Det næste Hovedvidne om Opslæbningen er Veronika, hende, som det ærede Medlem fik fra hendes Plads i Mejrup, og som, saa vidt jeg ved, opholder sig i København i sit Hjem, vistnok under meget sørgelige Forhold. Hun vidner i Aarhus i den private Sag, at hun har set Opslæbningen og aflægger Ed paa det. Det sker den 16. September, men den 11. November, da Overretsassessor Schrøder har hende i Forhør, vedgaar hun, at hun har vidnet falsk, vidnet mod bedre Vidende. Hun har ikke set noget til hele Episoden, hele Opslæbningen er Fabel, og hun angiver — læg Mærke til det, ærede Medlemmer —, at Grunden til hendes Vidnesbyrd og Edsafleggelsen er, at hun har læst Historien i en Avis. Paa et saadant Grundlag føres et stakkels, ganske umyndigt Barn paa en ganske uforsvarlig Maade ind i den Situation at aflægge Ed paa en falsk Forklaring. Hvis det er sandt, hvad jeg har set offentligt omtalt, men hvad der ikke kan bevises af Forhørsakterne, saa vidt jeg ved, at da Fru Bransholm hørte, at de stakkels Piger — for dette Udtryk er fuldt berettiget — havde aflagt Ed paa Forklaringer, som hun vidste vare usande, trak hun sig tilbage, for at ikke 12 andre Piger, som ogsaa vare stævnedes af det ærede Medlem, skulde komme til at staa i samme sørgelige Situation, mærkede for hele Livet, bøjer jeg mig med Respekt for den Karakter, der hellere vil lide Tort og Skam og Spot fra mange Sider end drage flere af sine Plejebørn ind i en saa skrækkelig Situation. Den Karakter er langt mere tiltrækkende og langt mere prisværdig end den, der trækker slige stakkels Børn til Edsafleggelse. Der er en himmelvid Forskel, og det skal nok bekræfte sig, at den offentlige Mening skal sige mig det efter, som jeg her siger.

Men hvor er det nu muligt, at man i Socialdemokratiets Presse kan fremstille den Slags Kendsgerninger, som jeg her dokumenterer efter Forhørsakterne, som en enkelt Rettelse af en ubetydelig Bagatel. Hvor vidt ere vi naaede? Er det Ridderlighed? Kan man fremstille saa slaaende Bevisligheder for, at Forklaringen er falsk, og at der er aflagt falsk Ed paa et Hovedpunkt, og borteliminere hele Bevismateriale i Forhørsakten derom paa den Maade, at man siger, at det er kun en lille Ret-

telse af en ubetydelig Enkelthed? Hvor vidt ere vi dog komne i Pressemoral, naar man kan skrive det? Man maa ærlig vedgaa, at dette Hovedpunkt er totalt faldet, ligesom det andet om de 6 Dages mørk Arrest, som det ærede Medlem stod her og underholdt Tinget med. Det falder lige saa absolut. Det er en Historie fra det samme Lag af Folkedigtningens ringeste Former, som jeg før skitserede, da jeg talte skæmtende og satirisk om Undersøgelserne. Det selvsamme gælder næste Vidne. Hun hedder Edith. Hun har vidnet, at hun har set Ladefogeden slæbe en Pige opad Trapperne ved Haaret. Men under Forhøret den 13. November vedgaar hun, at hun ikke har set noget saadant. Hun mener blot, at Ladefogeden har fulgt hende hjem fra Herregaarden, hvor hun havde været inde i Haven og været uordentlig; men det er noget helt andet. De andre Vidner ere ikke krævede til Ed; det er kun de to, jeg har nævnt, Jørgine Christine Nielsen og Veronika.

Det var 5—6 Vidner, hvis Lødighed jeg her har dokumenteret, og saa vidt jeg kan skønne, findes der ikke flere om dette Punkt. Alle Vidner have taget Forklaringen tilbage. Denne Mishandling har ikke fundet Sted, Ladefogeden har ikke været Bøddel. Han har selv afgivet en Erklæring, som findes i Aktstykkerne, og hvori han udtaler, at han kun har været tilkaldt en eneste Gang. Christen Olsen hedder han, og han tilbyder at aflægge Ed paa sit Vidnesbyrd.

Jeg skal ikke inklade mig paa Ting, som staa tvivlsomme for mig, eller som jeg ikke har Underlag nok til at udtale mig om. Jeg anfører Kendsgerninger, som ere ubestridelige, og jeg har henvist til alle de paagældende Vidneforsler.

Hvordan viser det sig nu med det ærede Medlems store Selvsikkerhed? Ja, jeg har Lyst til at illustrere, hvor sikkert det ærede Medlem har udtalt sig her i Tinget blot om de Sager, der altsaa vise sig for det Punkts Vedkommende, jeg her har oplyst, at være rent og skært Paahit. Side 4 i Forhørsakterne siger det ærede Medlem: Til os have Pigerne fortalt de virkelige Forhold, andre Mennesker fik ikke Sandheden ud af dem; de turde ikke og maatte ikke sige den o. s. v. Ja, det ser det ud til ved Opslæbningen, at den er sikker. Jeg skal henvise til Folketingstidenden for denne Samling Sp. 511. Det ærede Medlem taler her til mig. Jeg havde meget svagt antydet, at der kunde være en Mulighed for, at et enkelt af disse